

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 16 lipca 1955 r.

w sprawie organizacji wewnętrznej i sposobu działania Państwowej Inspekcji Gazowniczej oraz zasad i trybu postępowania pokontrolnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o przekształceniu urzędu Ministra Górnictwa w urząd Ministra Górnictwa Węglowego (Dz. U. Nr 18, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84).

§ 2. 1. Zadaniem Państwowej Inspekcji Gazowniczej, zwanej dalej „Inspekcją”, jest nadzór i kontrola przestrzegania przez zakłady przemysłowe produkujące, odbierające i przesyłające gaz przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu mocnego (wysokokalorycznego).

2. W szczególności do zakresu działania Inspekcji należy:

- 1) kontrola wykonania zarządzeń właściwych organów w sprawie dostawy i użytkowania gazu,
- 2) sprawdzanie stanu, sposobu działania i stopnia wykorzystania urządzeń produkcyjnych, przemysłowych, pomiarowych i odbiorczych gazu oraz sposobu ich eksploataowania,
- 3) sprawdzanie sposobu pomiaru i ewidencjonowania gazu,

- 4) sprawdzanie u dostawców zgodności ilości gazu oddawanego do użytku z technicznymi możliwościami dostawcy, wynikającymi z racjonalnej gospodarki gazem,
- 5) kontrola zgodności poboru gazu z przyznanymi przydziałami,
- 6) kontrola racjonalnego użytkowania gazu i wprowadzenia usprawnień u odbiorców i dostawców,
- 7) kontrola zgłaszanych zapotrzebowań gazu,
- 8) kontrola wykorzystania gazów słabych (niskokalorycznych) i urządzeń do ich produkcji w zakładach, które produkują lub są odbiorcami gazów mocnych, oraz kontrola możliwości zastąpienia gazów mocnych innym paliwem,
- 9) wymierzanie kar pieniężnych za naruszenie przepisów o oszczędnym i racjonalnym użytkowaniu gazu lub niestosowanie się do najeżów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwianie lub utrudnianie organom Inspekcji wykonywania ich uprawnień nadzorczych i kontrolnych.

3. Minister Hutnictwa zatwierdza roczne plany kontroli i ustala zasadnicze wytyczne działalności Inspekcji.

§ 3. 1. Na czele Inspekcji stoi Główny Inspektor, odpowiedzialny za całokształt działalności Inspekcji.

2. Główny Inspektor podlega Ministrowi Hutnictwa.

3. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Hutnictwa.

4. Głównego Inspektora zastępuje starszy inspektor wyznaczony przez Ministra Hutnictwa.

§ 4. 1. Inspekcja ma organizację bezwydziałową.

2. Głównemu Inspektorowi podlegają starsi inspektorzy i inspektorzy.

§ 5. Do zakresu działania Głównego Inspektora należy kierowanie działalnością Inspekcji, a w szczególności:

- 1) opracowywanie planów kontroli,
- 2) analiza protokołów i projektów wniosków z przeprowadzonych kontroli oraz występowanie z wnioskami do zakładów kontrolowanych lub jednostek nadrzędnych o wydanie właściwych zarządzeń w zakresie gospodarki gazem,
- 3) orzekanie o karach na podstawie art. 8.

§ 6. Do zakresu działania starszych inspektorów i inspektorów Inspekcji (zwanym dalej w skróceniu „inspektorami”) należy:

- 1) przeprowadzanie kontroli w zakładach przemysłowych produkujących, przesyłających i odbierających gaz,
- 2) sporządzanie w toku kontroli protokołów,
- 3) opracowywanie sprawozdań i projektów wniosków z przeprowadzonych kontroli wraz z uzasadnieniem,
- 4) ustalanie na podstawie materiałów statystycznych, czy normy stosowane w zakładach przemysłowych są zgodne z zasadami racjonalnego i oszczędnego spalania gazu,
- 5) sprawdzanie wykonania zarządzeń pokontrolnych.

§ 7. 1. Inspektorzy wykonują kontrolę w zakładach przemysłowych na podstawie okresowych planów kontroli.

2. Niezależnie od kontroli planowych inspektorzy wykonują kontrole doraźne na zlecenie Ministra Hutnictwa lub Głównego Inspektora.

§ 8. Inspektorzy przy spełnianiu czynności służbowych legitymują się legitymacją służbową oraz imiennym upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli, wystawionym na piśmie, zaopatrzonym w okrągłą pieczęć urzędową i podpis Głównego Inspektora.

§ 9. Inspektor powinien wyłączyć się od przeprowadzania kontroli, o ile kierownik (dyrektor) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub inne osoby odpowiedzialne za gospodarkę gazem są w takim do niego stosunku, że może powstać wątpliwość co do jego bezstronności, a w szczególności gdy jedna z wyżej wymienionych osób jest jego małżonkiem, wstępnym lub zstępnym krewnym, bratem lub siostrą albo ich zstępnym.

§ 10. 1. Przeprowadzanie kontroli powinno odbywać się w obecności kierownika (dyrektora) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub osób odpowiedzialnych za gospodarkę gazem.

2. Protokół z kontroli powinien być podpisany przez kierownika (dyrektora) kontrolowanego zakładu przemysłowego i osobę odpowiedzialną za gospodarkę gazem oraz przez kontrolującego inspektora.

3. W przypadku odmowy podpisu kierownika (dyrektora) zakładu lub osoby odpowiedzialnej inspektor czyni wzmiankę o tym w protokole.

4. Jeden egzemplarz protokołu powinien być pozostawiony kierownikowi (dyrektorowi) zakładu przemysłowego.

§ 11. Protokół z kontroli stanowi stwierdzenie faktów, ujawnionych w toku kontroli gospodarki gazem. Do protokołu powinny być dołączone wszelkie materiały dowodowe zebrane w toku kontroli, o czym należy uczynić wzmiankę w pro-

tokole. Załączniki powinny być podpisane przez przedstawicieli zakładu i kontrolującego inspektora.

§ 12. Inspektorzy mają prawo wglądu do wszelkich materiałów i robienia z nich notatek i wyciągów, dotyczących gospodarki gazem. Dostawcy i odbiorcy gazu obowiązani są ułatwić dostęp do tych materiałów, jak również i do wszelkich urządzeń gazowych.

§ 13. Kierownik (dyrektor) kontrolowanego zakładu przemysłowego lub osoba odpowiedzialna za gospodarkę gazem ma prawo wnieść do protokołu zastrzeżenia lub wyjaśnienia bądź przesłać je wprost do Inspekcji.

§ 14. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli rażącego uchybienia w zakresie prawidłowości gospodarki gazem inspektor powinien wystąpić do kierownika kontrolowanego zakładu przemysłowego z wnioskiem o wydanie doraźnych zarządzeń w sprawie natychmiastowego usunięcia stwierdzonych uchybień.

§ 15. W przypadku stwierdzenia naruszeń przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu lub niestosowania się do nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwiania lub utrudniania wykonania usprawnień nadzorczych i kontrolnych inspektor powinien sporządzić dodatkowy protokół zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie karania przez Państwową Inspekcję Gazowniczą za naruszenie przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu (Dz. U. Nr 50, poz. 256), załączając ten protokół do protokołu kontroli.

§ 16. W przypadku stwierdzenia w czasie kontroli rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego mającego cechy przestępstwa inspektorzy zawiadamiają o tym niezwłocznie władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 17. W wyniku kontroli Inspekcja kieruje wnioski pokontrolne, zwane dalej „wnioskami”, do jednostki skontrolowanej lub do jej jednostki nadrzędnej. Odpisy wniosków skierowanych do jednostki skontrolowanej powinna otrzymać jej jednostka nadrzędna.

§ 18. 1. Jednostka, do której skierowano wnioski pokontrolne, obowiązana jest wydać zarządzenie niezbędne do realizacji tych wniosków w terminie przewidzianym we wniosku. Jednostka ta ponosi odpowiedzialność za wydane zarządzenia i powinna dopilnować ich wykonania.

2. O wydaniu zarządzeń i ich wykonaniu jednostka skontrolowana lub jej jednostka nadrzędna zawiadamia niezwłocznie Inspekcję. Odpis zawiadomienia o wykonaniu zarządzeń przez jednostkę skontrolowaną powinna otrzymać jej jednostka nadrzędna.

§ 19. 1. Jeżeli jednostka skontrolowana lub jej jednostka nadrzędna ma zastrzeżenia co do wniosków postawionych przez Inspekcję, powinna zgłosić je do Inspekcji z należytych umotywowaniem w terminie 7-dniowym od dnia otrzymania wniosków. O ile termin oznaczony we wniosku wynosi mniej niż 7 dni, zgłoszenie powinno nastąpić najpóźniej w terminie podanym we wniosku.

2. Inspekcja po rozpatrzeniu zgłoszonych zastrzeżeń może zmienić swoje wnioski albo od nich odstąpić.

3. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń Inspekcja przedstawia sprawę Ministrowi Hutnictwa do decyzji.

§ 20. Inspekcja przesyła do Ministerstwa Kontroli Państwowej:

- 1) roczne i kwartalne plany kontroli w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego rok lub kwartał oraz sprawozdania z wykonania tych planów,
- 2) odpisy wydanych aktów normatywnych z zakresu racjonalnej gospodarki gazem.

§ 21. Inspekcja przeprowadza kontrole doraźne na wniosek Ministerstwa Kontroli Państwowej oraz kieruje do tegoż Ministerstwa wnioski o przeprowadzenie kontroli ogólnej danej jednostki, o ile w wyniku kontroli dokonanej przez organy Inspekcji zostanie stwierdzona konieczność kontroli ogólnej.

§ 22. Inspekcja zawiadamia niezwłocznie Ministerstwo Kontroli Państwowej o wynikach kontroli mającej szczególne znaczenie dla interesów Państwa, przekazując odpisy całości kontroli.

§ 23. W przypadku zbiegu kontroli organów Inspekcji i Ministerstwa Kontroli Państwowej organy Inspekcji włączają

się do kontroli prowadzonej przez Ministerstwo Kontroli Państwowej w celu dokonania wspólnej kontroli.

§ 24. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli nadmiernego przydziału gazu dla poszczególnych zakładów przemysłowych Inspekcja występuje do jednostki zatwierdzającej plany rozdziału gazu z uzasadnionym wnioskiem o zmniejszenie przydziału gazu.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: w z. *F. Kaim*